

ความเป็นมาของวัดหลวงพ้อโอภาสี

ประวัติวัดหลวงพ้อโอภาสี

วัดหลวงพ้อโอภาสี เป็นวัดชื่อดังแห่งหนึ่ง ของย่านบางมด สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2536 เดิมที่ใช้ชื่อว่า สำนักสงฆ์อาศรมบางมด ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น วัดหลวงพ้อโอภาสี เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่หลวงพ้อโอภาสี ผู้ก่อตั้งวัด

ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ พบว่า วัดแห่งนี้สร้างขึ้นหลังจากที่หลวงพ้อโอภาสี ย้ายออกจากวัดบวรนิเวศวิหาร มาพำนัก ยังย่านบางมด ชื่อเดิมของหลวงพ้อโอภาสี คือพระ "มหาชวน" ขณะนั้นท่านประจำอยู่ที่ วัดบวรนิเวศวิหาร และจุดธูปไปเรียนรู้ศาสตร์ แห่งการฟ่งกสิณ จากหลวงพ่อกบ วัดเขาสาลิกา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ภายหลังกลับมาวัดบวรนิเวศวิหาร ท่านก็มีท่าที เปลี่ยนไปจากเดิม คือพูดจาโผงผาง และหากใคร มาเรียกท่านว่า "มหาชวน" ซึ่งเป็นชื่อของท่าน เป็นอันต้องโดนว่ากล่าวกลับไป ครั้งหนึ่งท่านเคยแจ้งกับทุกคนว่า "มหาชวน มรณภาพไปแล้ว ตอนนี้ เหลืออยู่แต่โอภาสี" นอกจากท่าทีที่เปลี่ยนไป ยังมีการปฏิบัติที่ต่างไปจากเดิมด้วยนั่นคือ ท่านได้นำของมีค่าของตนออกมาเผา นั่งวิปัสสนาต่อหน้ากองไฟที่ลุกโชติช่วง ตลอดทั้งวัน สิ่งที่ท่านทำนี้เรียกว่า การฟ่งกสิณไฟ นานวันเข้าทั้งพระลูกวัด และประชาชนต่างก็เริ่มเห็นควันไฟลอยคลุ้งไปทั่วบริเวณกุฏิของท่าน จึงเกรงว่าจะทำให้ไฟไหม้วัดขึ้นได้

เมื่อท่านทราบเรื่องจึงออกเดินธุดงค์ไปยัง ย่านบางมด โดยมาพำนักยังศาลเจ้าแม่ทับทิม ริมคลองบางมด ซึ่งในอดีตเงียบสงบ ห่างไกลชุมชน เหมาะแก่การทำพิธี ตามคำแนะนำขององค์พจนสุนทร บ่าวเอ็ง เจ้าอาวาสวัดญวน สะพานแขวนผู้ที่ท่านเคารพนับถือกันมานาน

ผู้เขียนได้เคยพูดคุยกับคุณสมจิตร จุลมานะ ชาวบ้านที่อาศัยในย่านบางมดมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย ซึ่งคุณสมจิตรได้เล่าให้ฟังว่า

"...ท่านโดนไล่ออกมาจากวัดบวรนิเวศวิหาร เนื่องจากชาวบ้านหาว่า เป็นคนสติไม่ดี เผาไฟ เผาสิ่งของท่านจึงได้ธุดงค์มายังบริเวณที่ตั้งศาลเจ้าแม่ทับทิม ริมคลองบางมดในปัจจุบัน เมื่อชาวบ้านในแถบนั้นทราบข่าวว่ามีพระมาพำนัก อยู่ที่นั่นต่างก็มาถวายภัตตาหาร ขอพร ต่อมาแม่เล่าว่ามีคนรู้จักคนหนึ่งได้ถวายที่ดิน ที่เดิมที่เป็นสวนส้มจำนวน 6 ไร่ 3 งาน เพื่อให้สร้างเป็นสำนักสงฆ์อาศรมบางมด แก่หลวงพ่โอภาสี ที่ในเวลาต่อมาสถานที่แห่งนี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็นวัดหลวงพ่โอภาสี..."

ข้อมูลจากทั้งเอกสารต่าง ๆ และการพูดคุยกับคุณสมจิตร จุลมานะที่กล่าวถึง การธุดงค์มายังพื้นที่บางมดของหลวงพ่โอภาสี ล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกับการเพ่งกสิณไฟ หรือการเผาสิ่งของทั้งสิ้น จึงน่าสนใจว่าการเพ่งกสิณไฟคืออะไร และเมื่อท่านมาพำนักที่ย่านบางมดเกิดอะไรขึ้นบ้าง

การเพ่งกสิณไฟ เป็นการปฏิบัติกรรมฐานหรือการปฏิบัติธรรมประเภทหนึ่ง

ที่มุ่งทำให้เกิดความสงบทางใจ และเกิดปัญญาซึ่งการเพ่งกสิณไฟเป็นกรรมฐาน กองที่มีพลังมากที่สุดในการปฏิบัติสมาธิภาวนา ผลที่ได้จากการเพ่งกสิณไฟ คือสามารถช่วยประคองจิตของผู้ปฏิบัติให้เกิดสมาธิจนเข้าสู่ทั้งรูปฌานและอรุณฌานได้พลังแห่งกสิณไฟทำให้พลังจิตที่สามารถแทรกเข้าไปในร่างกายของมนุษย์บังคับธาตุทั้งสี่ ไปจนถึงสามารถควบคุมความคิดและจิตใจของมนุษย์ ทั้งนี้การเพ่งกสิณไฟ ของหลวงพ่โอภาสีมีการจุดกองไฟไว้ตลอดทั้งวัน จนได้มีการบันทึกถึงเหตุผล ที่ต้องจุดไฟไว้ตลอดเวลาของท่าน ในหนังสือ "ประวัติหลวงปู่โอภาสี" ดังนี้

"...พระเพลิงเป็นธาตุไฟ เราร้อน เปรียบได้ ดังจิตใจของมนุษย์ที่เต็มไปด้วยกิเลส ตัณหา การจุดไฟตลอดเวลาแล้วพิจารณาแบบเตโชกสิณ นั่นก็เป็นการทำความเพียรอย่างหนึ่ง..."

เหตุผลของการเผาสิ่งของ

นอกจากนั้น ในหนังสือยังอธิบายเหตุผลของการเผาสิ่งของที่ประชาชน นำมาถวายไว้เช่นกัน ดังนี้

"...การนำวัตถุปัจจัยทั้งหลายที่คนนำมาถวายให้ฉัน มาเผาไปนั้น มิได้เป็น การกระทำอย่างที่ไม่มีความหมายอะไร แต่เป็นการบูชาสักการะแต่อำนาจ พุทธานุภาพ ที่ได้เป็นการสักการบูชาของมนุษย์ และเทวดาทั้งหลายกันมาแล้วในอดีต จึงตกลงบันดาล ให้อานุภาพเหล่านั้นมาช่วยดับร้อน และผ่อนคลายจิตใจของมนุษย์บนโลกนี้ให้บรรเทาเบาบางลงจากอำนาจแห่งความมืดมนของ โลภะ โทสะ โมหะ ราคะ อวิชชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นการดับกิเลสให้หมดสิ้นไป..."

ขอพรให้ค้าขายรุ่งเรือง

สำนักสงฆ์อาศรมบางมด มีพื้นที่กว้าง และห่างไกลจาก ชุมชน หลวงพ่โอภาสีจึงสามารถ ทำพิธีเพ่งกสิณไฟได้สะดวก ต่อมาไม่นานมีการเล่ากัน ปากต่อปากว่า ผู้ที่มาขอพร กับหลวงพ่โอภาสีได้รับพรจริง สมดังหวัง สิ่งนี้ยิ่งเพิ่มแรงศรัทธา ให้กับประชาชนผู้คนจึงหลั่งไหล มาพบท่านมากขึ้น และหลายคน เรียกพิธีเพ่งกสิณไฟว่า "การบูชาไฟ" โดยการขอพรที่เลื่องชื่อที่ว่าขอแล้ว จะสัมฤทธิ์ผลอย่างแน่นอน คือเรื่อง "การค้าขายรุ่งเรือง" คุณสมจิตร จุลมานะเล่าเพิ่มเติม ถึงสิ่งที่เคยได้ยินมาอีกว่า

"...เพราะเคยมีพ่อค้าคนจีน ในเขาวราช เคยมาขอพรให้ค้าขายเจริญรุ่งเรือง และผลสัมฤทธิ์ เป็นไปตามที่ขอ ผู้คนจึงนิยม มาขอพรในเรื่องนี้..." ด้วยเหตุดังกล่าว วัดแห่งนี้จึงเลื่องชื่อ เรื่องการขอพรด้านการค้าขาย สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนอกจากการขอพร เรื่องการค้าขายแล้ว วัดนี้ยังขึ้นชื่อ ในเรื่องคำสอนเพื่อการละกิเลสตั้งสุภาภิตที่หลวงพ่โสภาสีได้แต่งไว้ ดังนี้

ชวนงดเว้นบาปล้วน	อกุศล
ชวนเกียจชวนหน่ายจน	บาปสี่
ชวนเว้นจากมัชชะดล	เพราะตีม เทียวนา
ชวนไม่ประมาทแม้	เลิศล้ำมงคล (ชวนภาษิตบทที่ 28)

สามารถนำน้ำมันก๊าดมาเผายังเตาเผาบน้ำมันได้

ปัจจุบันแม้หลวงพ่โสภาสี ได้ละสังขารไปแล้วเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2498 แต่ยังมีประชาชน มากกราบสรีระสังขารของท่าน ณ ปราสาทจุฬามณีที่ตั้งอยู่ภายในวัดทุกวันนี้การบูชาไฟเหลือเพียง การให้ประชาชนได้นำน้ำมันก๊าด มาเผายังเตาเผาบน้ำมันก๊าดเท่านั้น ซึ่งประชาชนสามารถมาทำบุญ กราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน ศาลเจ้าฮก ลก ซิว เส้าพระเปิดโลก รวมทั้งมาเช่า วัดถุมงคล เครื่องรางเมตตามหานิยม หรือเครื่องรางเพื่อการอยู่ยงคงกระพัน

สถานที่ตั้ง

เลขที่ 72/3 ซอยพุทธบูชา 31 ถนนพุทธบูชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร

ที่มา : มินิตตา ปิณะเก. *ความเป็นมาของวัดหลวงพ่โสภาสี*. <https://sola.pr.kmutt.ac.th/bangmod/wat-luang-por-opasee/>